

N:o 36.

Af herr **Nyström, Carl**, *angående skrifvelse till Konungen i fråga om ålderdomsunderstödsanstalt åt barnmorskor i kommuners tjänst.*

Genom skrifvelse af den 5 maj 1888 anhöll Riksdagen, att Kongl. Maj:t ville utarbeta förslag till en allmän pensionsinrättning för barnmorskor jemte förslag till de bidrag från staten, som därför kunde anses behöfliga. Med anledning häraf framlade Kongl. Maj:t år 1895 för Riksdagen ett förslag till inrättande af en ålderdomsunderstödsanstalt för barnmorskecorpsen. Detta förslag vann visserligen icke Riksdagens godkännande, men antogs dock af Första Kammaren och samlade äfven i Andra Kammaren en aktningssjudande minoritet, hvilken genom omflyttning af endast 7 röster skulle hafva förvandlats till majoritet. Uppmuntrad häraf upptog en enskild motionär vid 1896 års riksdag det kongl. förslaget med vissa ändringar, som antogos göra det mera antagligt för Riksdagen, men hans motion afslogs af båda kamrarne.

Härmed får emellertid frågan om ålderdomsunderstöd åt barnmorskecorpsen icke anses fallen, utan sakens utgång visar enligt min mening blott, att intet förslag ännu framkommit, som kunnat vinna Riksdagens bifall. För giltigheten af denna uppfattning tala icke blott de tungt vägande skäl, genom hvilka Riksdagen i den ofvan omtalade skrifvelsen styrkt behöfligheten af ett sådant understöd, utan äfven den omständigheten, att barnmorskornas pensionsfråga under den sista tiden inom Riksdagen omfattats

Bih. till Riksd. Prot. 1898. 1 Saml. 2 Afd. 1 Band. 13 Häft. (N:is 36-37). 1

med stora sympatier. Så t. ex. framhöll det utskott, som under förra riksdagen hade att behandla ett förslag om statsbidrag till barnmorskors aflöning, att den behjertansvärda frågan om barnmorskecorpsets pensionering måste anses som det närmaste önskningsmålet på detta område. Lägges härtill, att denna fråga utomlands flerstädes redan erhållit sin lösning (t. ex. i Danmark och Sachsen) eller åtminstone är föremål för statsmagternas uppmärksamhet (t. ex. i Norge, der kongl. proposition lär inkomma till årets Storting om förbättrade löneförmåner och pension för barnmorskor), så torde härmed tillräckliga skäl vara anförda för befogenheten af att frågan om ålderdomsunderstöd för barnmorskecorpset åter drages inför Riksdagen. Då jag å andra sidan icke tilltror mig att formulera ett fullständigt förslag om sakens lämpligaste anordning, tillåter jag mig vördsamt föreslå,

att Riksdagen måtte hos Kongl. Maj:t anhålla, att Kongl. Maj:t ville taga under förnyad ompröfning, på hvilket sätt ålderdomsunderstöd lämpligen må kunna beredas de i kommuners tjänst anställda barnmorskor, och till Riksdagen inkomma med det förslag, hvartill undersökningen kan gifva anledning.

Stockholm den 21 februari 1898.

Carl Nyström.